

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Primam, & Secundam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Vnionis beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98587)

currere si soluiſſet adnotata per Puteum decif. 189. n. 4. lib. 2. & quoad penſionarius non fit reintroducendus ad totam ſummam debitam, niſi factis diligentijs contra prædeceſſorem, fuit quoque reſolutum coram Cardinale Blanchetto in vna Hiſpalen. penſionis 16. Decembris 1577. & rurius in alia Hiſpalen. ſub die 5. Maij 1582.

RESOLVT. CCCLXXXIV.

Penſio in beneficijs ſimplicibus non debet excedere tertiam partem fructuum.

- 1 *Penſio non debet excludere tertiam partem fructuum beneficij.*
- 2 *Vtile per inutile non vitiatur.*
- 3 *Amplia hic, quod de penſione diximus procedere etiam in translatione.*

Ratio eſt, quia præſumpta voluntas Papæ videtur eſſe regulariter, quod penſio non excedat tertiam partem fructuum, vt teſtatur Gigas in tract. de penſionibus, quaſt. 9. n. 6. & 7. Staphil. de literis iuſtitia §. in primis num. 9. Theſ. fori eccleſ. cap. 22. nu. 3. 1. Caſſad. in decif. 2. num. 3. & ſeq. de locato. Quorum opinio nititur æquitati, & rationi, ſecundum Rub. in decif. 29. Imo iuxta ſtylum Curia Romanæ à multis ſæculis ſeruatum, medietatem fructuum excedere non debere teſtatur Rot. decif. 1160. num. 1. & ſeq. p. 3. diuerſ.

- 1 Bene tamen verum eſt, quod penſionis reſeruatione excedentis tertiam partem fructuum, non vitiatur in totum, ſed quoad exceſſum tantum, & proinde penſio reduci debet ad ipſam medietatem, vel tertiam partem fructuum, ita Caſſad. in decif. 4. num. 4. & 6. verſ. & eſto ſine præiudicio de penſionibus, Crescent. in decif. 234. in manuſcriptis lib. & pluries cenſuit Rota, & ſignanter in vna Vicentina penſionis 28. Iulij 1591. coram Mantica.
- 2 Cuius decif. vera eſt ratio, quoniam in præſenti caſu dicta ſumma eſt diuidua, quo caſu utile per inutile non vitiatur, cap. vtile de reg. iur. l. ſancimus C. de donatio. l. 1. §. ſimiliter ff. de verb. obl. Bart. in l. grecæ §. 1. ff. de fideiuſſoribus, Caſtrenſ. conſil. 89. num. 1. vol. 2. Roman. conſ. 66. n. 1.
- 3 Ampliatur procedere etiam in translatione penſionis, nam translatio, ſicut ipſa reſeruatione eſt diuidua, & ideo ſi Papa transferat penſionem quoad dimidiam partem fructuum, vſque ad eam partem, quæ non excedit, translatio ſubſtinetur, vt fuit in Rota reſolutum in vna Lucana penſionis 17. Febr. 1592. coram Orano. In his enim caſibus gratia non fundatur ſuper aſſertione partis, vt tenuit Rota in vna Romana grani de Iuſtinis 4. Nouembris 1573. coram Robuſterio.

Finis tituli Praxis Penſionum.

PRAXIS VNIONIS
beneficiorum.

RESOLVT. CCCLXXXV.

An Conſtitut. Pij V. incip. quanta Eccleſia Dei incommoda, habeat locum quando reſignatio beneficij fit ad effectum illud vniendi fabricæ.

- 1 *Conſtitutio dans formam reſignandi, non habet locum, quando reſignatur beneficium pro illo vniendo fabricæ Eccleſia, num. 2.*
- 3 *Episcopus an cogatur vnire beneficium fabricæ Eccleſia.*

- L**N Colleſtaneis nonnulla reportant in materia reſignationis iuxta formam memoratæ Bullæ Pij Quinti, ac illam varijs modis ampliari, & limitari, verumtamen cum in facti contingentia fuiſſet à me quaſitum, ſi locum haberet, quando præſata reſignatio fieret ad effectum vniendi fabricæ Eccleſia, dicebam, quod non, quia Bulla loquitur de beneficijs reſignatis ad effectum transferendi illorum titulos in, alienam perſonam per viam prouiſionis faciendæ per ipſum Ordinarium, & ſic de illis beneficijs reſignatis, quibus dantur ſucceſſores, vt patet ex lectura eiufdē Conſtitutionis, ſed quando vnitur beneficium, non ſolum transferitur titulus, ſed penitus extinguitur, ita vt perdat nomen beneficij, Rot. decif. 11. de reb. eccleſ. non alien. in antiq. Sarnen. de trien. q. 8. in prin. verſ. tota difficultas. Mandof. reg. 19. q. 10. n. 2. & reg. 22. q. 13. n. 19. & 20. Vnde cum deficiat perſona ceſſionarij, non intrat Conſtitutio, prout in ſpecie fuit decifum per Rot. coram R. P. D. Cantuccio 24. Octobr. 1580. in vna Segobien. patrimonij, & per Cardin. Lancel. in eadem cauſa 28. Iunij 1581. cum præſertim d. conſtitutio concedat Ordinarijs, vt admittant permutationes permiſſas à ſacris ſanctionibus, & Apoſtolicis conſtitutionibus; ideo etiam extenditur ad iſtas vniones beneficiorum, quæ admittuntur pro fabrica eccleſia. Imo. in cap. cum acceſſiſſent col. 3. in prin. nu. 14. ad med. verſ. & intellige, quod dixi de iuramento, de conſtitut. ita vt etiam Episcopus cogatur vnire cauſa ſubſiſtente. Archid. in c. & temporis 16. q. 1. Mandof. reg. 12. n. 3. & 4. q. 6. & de alijs cauſis admittendi iſtas vniones idem Mandof. reg. 22. q. 4. n. 4.

RESOLVT. CCCLXXXVI.

Vnio quando dicatur fortita effectum.

- 1 *Vnio non dicitur fortita effectum, niſi ſecuta fuerit poſſeſſio, num. 2. qua non ſecuta, beneficium dicitur vacare, num. 4.*
- 3 *Amplia in inſtitutione ad inſpatronatus, qui non dicitur inſtitutus, nec acceptaſſe inſtitutionem Episcopi, niſi ſequatur poſſeſſio.*
- 5 *Adducuntur ad corroboracionem regulæ nonnullæ Rot. deciſiones.*
- 6 *Ampliatur regula.*
- 7 *Limitatur n. 8. & 9.*

Huius articuli examinatio vtilis eſt, atq; ſummo-
pere deſeruit pro intelligentia duorum loco-
rum, quorum primus eſt regula 12. Cancellaria ab omnibus Summis Pontificibus fieri ſolita, in qua reuocantur vniones, quæ ſuum non ſint fortite effectum, & ſecundus eſt Concil. Trident. decretum ſeſs. 7. cap. 6. de reformat. vbi vniones à quadraginta annis citra, quæ nondum fortitæ fuerint effectum, viribus carere debeant.

- 2 Quare præſatorum occasione fuit à me quaſitum, quando vnio dicatur ſortiri effectum, cui quaſito reſpondi, in primis oportere, vt ſit ſequuta poſſeſſio, ſecundum Mandof. in d. reg. quaſt. 5. Hoied. de benefic. p. 2. c. 3. n. 21. Garz. in eiufdem nominis tractatu, part. 12. cap. 2. num. 281. Merend. conſ. 29. num. 3. & ſeq. Bomin. conſ. 53. n. 6. & Mar. in conſ. 3. num. 7. & 13. vnde per extrauag. Martini V. quæ declarat, præſatam regulam, in quantum loquitur, niſi fortitæ ſint effectum, debet intelligi, ſcilicet, quado nō eſt ſequuta poſſeſſio.
- 3 Quare ſemper exigitur poſſeſſio, vt quilibet res dicatur fortita effectum. Vnde in præſentationibus patronorū ad hoc, vt præſentationes dicantur ſortiri effectum, nedum requiritur, vt illarū vigore Ordinarius præ-

presentatum instituat, verum etiam, vt institutus acceperit sequuta possessione, secundum Calder. in conf. 12. de iurepatronatus. Caputaq. in dec. 131. n. 1. & 2. & idem in dec. 418. part. 2. Crescent. in dec. 5. de iurepatron. Rot. diuers. in dec. 147. n. 1. & in dec. 167. nu. 1. part. 1. Oldrad. conf. 229. n. 2.

- 4 Vnde si constaret, possessionem minime fuisse subsequuta, & superuenisset regula supraposita reuocatoria vnionum, vnio ipsa reuocaretur, & succedente vacatione posset de beneficio, tamquam verè vacante legitime prouideri. Mohed. in dec. 6. de privilegijs. Rot. diuers. in dec. 1136. lib. 3. par. 3. Thanil. in dec. 45. licet alias de beneficio vnito non possit fieri collatio, secundum Gonzales glos. 5. §. 7. n. 25. Et ratio est, quia beneficium vnitum definit esse beneficium, Rot. in dec. 11. de rebus Eccles. non alien. Cassad. in dec. 2. de vnionib. Caputaq. in dec. 349. n. 2. part. 2.

- 5 Et Rota in vna Toletana beneficii de Vallecas 20. Nouembris 1592. coram Gipsio tenuit, quod vnio beneficii, quæ non fuit sortita effectum ante regulas reuocatorias Gregorii XIII. & Sixti Quinti est per illas reuocata, vt voluit quoque Acorambon. dec. 10. lib. 1. & iterum in vna Mediolanens. dissimbrationis 16. Nouemb. 1594. coram Orano, fuit dictum, quod vnio facta, quæ non est sortita effectum ante regulam Sixti V. reuocatur, quando non fuit facta ex causa necessitatis, sed voluptatis, vel utilitatis; & iterum in vna Casaraugustana fructuum 10. Nouemb. 1595. coram Iusto fuit decisum supradictas regulas cessare, quando dissimbratio fit pro dote Monasterii in augmentum cultus diuini. Puteus in dec. 331. & in dec. 337. lib. 1. & Achil. de Grassi. in dec. 1. super regul. & eadem Rota tenuit in vna Conchen. erectionis 13. Apr. 1592. coram Seraphino, vnionem, de qua agitur, non cadere sub regula reuocatoria vnionum, ex quo applicatio ista bonorum fabricæ locorum depopulatorum fit pro dote necessaria beneficii erigendi, & pro augmento cultus diuini. Mohed. in dec. 145. & Crescent. in dec. 2. & 3. de parochijs Fab. dec. 5. lib. 1. Put. in dec. 341. lib. 1. Achil. dec. 397. Verall. in dec. 389. lib. 1. & Than. dec. 43.

- 6 Ampliatur, vt ad hoc, quod vnio dicatur sortita effectum, nõ requiritur fructuum perceptio ex ipsa possessione capta, vt tenuit Rota in vna Perusina beneficii 1. Aprilis 1596. coram Blanchetto.
- 7 Limitatur quoque dicta regula vnionum, vt nõ procedat, quando vnio fit ex causa dotis, & necessaria alius loci, vel rei piaz, vt fuit resolutum in d. Casaraugustana dissimbrationis fructuum 13. Maii 1596. coram Iusto.
- 8 Item limitatur quando vnus ordo supprimeretur in totum, & eius beneficia alteri applicarentur, vt fuit pariter in Rota resolutum in vna Tirafonen. Prioratus 17. Februarii 1595. coram Blanchetto.
- 9 Limita tertio regulam non procedere quando saltem in parte vnio sortita fuerit effectum, quia tunc nõ intrat reuocatio, vt tenuit Rota in vna Burgen. vnionis, & Rot. in dec. 468. n. 1. part. 1. diuers.

RESOLVT. CCCXXXVII.

Vnio de beneficio iurispatronatus an fieri possit absque consensu patroni.

- 1 Vnio de beneficio iurispatronatus facta absque consensu patroni, non valet.
- 2 Duplices sunt conclusionis rationes, de quibus num. 3. & 4. per totum.
- 4 Consensus patroni an presumatur, & an stet assertioni Episcopi.

1 Ext. expressus in clem. vnica §. ad hæc de statu monach. qui consumantur per Conc. Trid. sess. 24. c. 15. de reform. in illis verbis, ibi cum patronorum Aloys. Ricc. Prax. Pars 1.

consensu, vult requiri in vnione facienda de beneficio iurispatronatus consensum eiusdem patroni, vt voluerunt quoque Vital. Card. & reliqui communiter in clem. Si vna de reb. eccl. non alien. Soc. conf. 2. col. 2. vol. 3. Dec. in conf. 174. col. vlt. Abb. col. 3. & alij in cap. cum accessissent de cost. Rocch. de iurepatronatus in verb. honorificum q. 4. Lambert. in eiusdem nominis tractatu lib. 3. q. 6. ar. 2. vnde secundum Rebuff. in conf. 20. veri. quinto respōdetur, si per inferiorem a Papa facta esset vnio, oporteret probare nondum vnionem, verum etiam consensum collatoris, seu patroni præcessisse.

- 2 Cuius conclusionis duplex est ratio.
- 3 Prima, quia vnio debet fieri vocatis his, quorum interest, alias non valet. Conc. Trid. sess. 7. de reform. c. 6. Rot. diuers. in dec. 133. n. 4. part. 2. Azor. instit. mor. lib. 6. c. 28. q. 14. Rebuff. in prax. tit. de vnionibus n. 43. & fuit per Rotam resolutum in vna Theanen. beneficii Sancti Eustachij 20. Maii 1587. coram Gipsio, & inter personas, quæ vocari debent connumeratur ipse patronus, secundum Caccialup. de vnionib. art. 6. n. 3.

Vnde secundum Panor. communiter receptum in c. cum dilectus in fin. de iurepatron. quem sequitur Fel. in cap. venerabilis n. 13. de exceptionib. vnio de beneficio iurispatronatus laicorum facta absque consensu patroni, non facta de hoc mentione, est nulla, vt decisum refert Caputaquens. in dec. 346. par. 3. Fastol. dec. 6. & fuit pluries per Rotam resolutum, & signanter in vna Aprusina iurispatronatus 20. Aprilis 1584. coram Bubalo, & iterum in vna Taurisana plebis coram eodem, & tandem in vna Roman. iurispatronatus coram Illustrissimo Millino.

Hinc est, quod licet per sacrum Conc. Trid. sess. 21. cap. 5. de reform. fuerit dispositum, posse Episcopum facere vniones perpetuas quarumcunque ecclesiarum parochialium, & aliorum beneficiorum cum Cnratibus propter eorum paupertatem, non tamen comprehenduntur beneficia iurispatronatus, vt censuit sacra Congregatio, secundum Garl. de beneficiis part. 12. c. 2. n. 210.

Et Rota in vna Spoletana Cappellanæ 29. Maii 1551. coram Capisucco tenuit vnionem factam per legatum de latere de beneficio iurispatronatus sine consensu patronorum esse inuallidam, cui accedat dec. Caput. in dec. 350. part. 3. & per eundem in præalleg. dec. 346. par. 3. habetur, vnionem factam de beneficio iurispatronatus laicorum, non accedente consensu omnium patronorum esse nullam.

- 4 Secunda ratio principalis est, quoniam in vnione consideratur præiudicium patroni, cum per vnionem exeat de manu, & dominio ipsius, quia beneficium vnitum transfertur, seu conuertitur in naturam illius rei, cui fit vnio, & ei accrescit. Alex. conf. 20. num. 4. vol. 1. Dec. in conf. 36. n. 9. & post vnionem dicitur prædium illius rei, cui fit vnio. Caputaq. in dec. 349. n. 2. p. 3. & beneficium vnitum definit esse beneficium mediante vnione Oldrad. conf. 257. n. 15. Cassad. in dec. 13. super regulis Rot. in dec. 11. de reb. eccl. nõ alien. in antiquis. Gonzalez in reg. de mensib. glos. 5. §. 7. n. 2. 3. & 5.
- 5 Limita, vt consensus patroni non presumatur, nec de eo statueret assertioni Episcopi, vt fuisse decisum refert Crescent. in dec. 13. de probationibus.

RESOLVT. CCCLXXXVIII.

Consensus Capituli an requiratur in vnione facienda.

- 1 Vnio absque Capituli consensu facta, non valet.
- 2 Redditur ratio conclusionis.
- 3 Ampliatur conclusio.
- 4 Limitatur num. 5. & 6.

1 Vnio facta absque consensu Capituli est nulla, & quâ forma non seruata. Bal. conf. 322. vol. 1. Soc. cin.

- cin. conf. 15. n. 15. vol. 1. Et hæc nullitas poterit opponi à quocunque, cuius interest, Rot. diuers. 247. n. 5. p.
2. Nam consensus Capituli in vnione non tam fuit introductus in eius fauorem, cum de eius præiudicio nõ agatur, sed potius pro forma, & solemnitate, ne passim, & temerè fiat, secundum Simoncellum de decretis, in præfatione n. 54. Bursatus conf. 185. n. 14. vol. 2. Rubens conf. 17. n. 4. Bondignus conf. 60. n. 7. Merend. conf. 17. n. 5. & 8.
3. Amplia, vt huiusmodi consensus possit interuenire etiam post vnionem. Alex. conf. 219. nu. 16. 17. & 22. vol. 6. Soccin. conf. 15. vol. 1. Mandos. conf. 30. n. 3. & ia conf. 33. nu. 2. Paris. de resignat. benefic. lib. 8. q. 10. Selua de benef. p. 1. q. 6. num. 11. quicquid dicat Burs. cit. conf. 185. vol. 2.
4. Nunc limita suprapositam conclusionem principalem, & primò, non procedere, vbi extat consuetudo in contrarium, vt vnio fiat per Episcopum absq; consensu Capituli, Fuscus de visitatione lib. 2. c. 26. n. 5. Caccia-lup. de vnion. art. 6. num. 10. Licet hæc consuetudo requiratur, vt sit immemorabilis, Card. in clem. si vna de reb. eccl. non alien. Gambar. de auctorit. legat. lib. 5. rubr. 1. de potest. legati in vniendo nu. 109. Fasto, dec. 29. n. 2. Duen. reg. 140.
- Limita secundo, non procedere hodie, stante decreto Conc. Trid. sess. 21. c. 5. vbi datur Episcopis facultas vniendi etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, ita Nauarr. conf. 10. de off. delegati. Nihilominus secundum Garfiam de benef. p. 12. c. 2. n. 158. contrarium est tenendum; nam dictum decretum Concilij requirit in vnione consensum Capituli, etiam si fiat ab Episcopis, tanquam Apostolicæ Sedis delegatis, ex illis verbis, iuxta formam iuris, vt patet ex additione eiusdem Nauarr. loco cit.
- Vnde Rota in vna Leodien. beneficij 23. Ianuarij 1593. coram Giffio resoluit vnionem redditu Capellæ, seu altaris factam parochiali ob paupertatem illius sine consensu Capituli esse nullam.
5. Limita secundo in vnione faciendâ per legatum, in qua non exigitur Capituli consensus, & decim refert Rota dec. 1. & 2. de off. deleg. in nouis. Egid. Bell. dec. 513. Nauarr. conf. 10. n. 1. de off. deleg.
6. Limita tertio, vt multo magis non requiratur consensus Capituli in vnione faciendâ per Papam, seu ex eius commissione secundum Nauarr. in citato consil. Garc. d. c. 2. n. 151.

RESOLVT. CCCLXXXIX.

Vnio an fieri possit per Episcopum Capitulo suæ Ecclesiæ Cathedralis.

1. Episcopus non potest vnionem facere in fauorem sui Capituli etiam ipsius Capituli consensu intercedente, redditur ratio n. 2.
3. Limitatur conclusio n. 4. & 5.
1. IN clem. fin. de rebus eccl. non alienand. hæc habetur: Quod si Episcopus (sui etiam Capituli accedente consensu) mensæ suæ, vel ipsi Capitulo aliquam duxerit ecclesiâ vniendam, hoc irritum esse decernimus, & inane, contraria quauis consuetudine non obstante.
2. Et ratio est, quia Capitulum cuius consensu in vnione requiritur, non potest in re propria autorizare, l. quod dicimus ff. de auth. tut. & hac ratione non valet vnio facta ab Episcopo ipsi Capitulo, secundum Gabriel. conf. 186. lib. 2. licet contrarium teneat Oldrad. conf. 182. n. 1. & cum opinione Gabriel. transijt etiam Monald. conf. 16. n. 3. Bellon. conf. 6. nu. 4. & 7. Declaper. conf. 22. Alia ratio reddi poterit, quia Capitulum, & Episcopus fictione iuris vnâ constituunt repræsen-

tationem, c. qua not. de his quæ fiunt à Præl. sine consens. c. & consequenter vniendo Capitulo, censetur fecisse vnionem in eius personam.

3. Primò limita, ac declara procedere, quando vnio fieret Capitulo principaliter, & directè, secus verò quando in consequentiam, & indirectè esset in vtilitatem Capituli, quia tunc bene valeret vnio Rot. dec. 1. de eccl. ædific. in antiq. vbi Capitulum ex vnione consecretur in effectu vtilitatem releuationis ab onere præstandi quâdam portionem, de qua ibi, Sed quia hæc vtilitas contingebat consequenter, & indirectè, & ideo valida fuit vnio, prout latius ibi deducitur. Et cum ista decisione etiam Domini transierunt, vt patet in dec. 133. n. 7. & 8. p. 2. diuers. Quicquid dicat Rota dec. 3. de reb. eccl. in antiq. Et per hæc limitatur regula supradicta de auctoritate in facto proprio, quemadmodum dicimus de tutore, cui licet prohibeatur autorizare in facto proprio, intelligitur principaliter, non autem in consequentiam, & secundario. Et ex his Rota in vna Segobien. præstimon. 24. Octobris 1580. coram Cantuccio decidit, quod licet vnio facta ad fauorem fabricæ, vertat in vtilitatem Capituli, cum mediante vnione prædicta Capitulum eximatur ab oneribus fabricæ, ad quæ de iure tenebatur, cap. fin. & ibi Abb. in fin. de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli. Idem Abb. in cap. 1. in 1. notab. de eccles. ædific. Nihilominus cum præfata vnio non fiat principaliter, sed in consequentiam ipsi Capitulo fuit resolutum fuisse validam.

4. Secundo limita, vbi vnio fieret alicui dignitati, vel præbendæ Capituli. Cora dec. 786. n. 4. p. 1. diuers. Gonzales gl. 37. nu. 25. quem refert Garf. de benef. in præcitata par. c. 2. sub num. 171. referens obtinuisse in Sac. Congreg. Conc. Trid. de mens. Septemb. an. 1601. Quod vnio facta ab Episcopo Cauensi mensæ Capitulari de quibusdam beneficijs simplicibus vigore Concil. Trid. sess. 24. de refor. c. 15. esset nulla, quia dictum Concil. non dat facultatem vniendi mensæ Capitulari, sed tenuibus præbendis singulorum Capitularium, & aliud est Capitulum, aliud singuli de Capitulo, Felin. in c. cum accessissent de cons. nu. 22. quod tamen iuxta prædicta accipiendum videtur, vt etiam omnibus præbendis simul fieri possit dicta vnio, quia non ideo fit Capitulo, seu mensæ Capitulari, fauet Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 28. q. 17. in fine.
5. Tertio limita, quando in vnione, quæ fieret Capitulo, interuenisset consensus Apostolicus, vt optime per Oldrad. in conf. 162. in 1. col. iuxta fin. Bercolten. consil. 23. num. 4. & 5. Imola conf. 90. num. 6. practicabilia Rotæ in tit. de vnione num. 12.

RESOLVT. CCCXC.

Vt vnio facta Seminario valeat, quæ requirantur.

1. Vnio facta seminario ad hoc, vt valeat, duo sunt necessaria, num. 3.
2. Redditur ratio decisionum.

EX mente Concilij Tridentini, sess. 23. cap. 18. cuius verba sunt, Quia ad Collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus, & ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus, certi redditus sunt necessarij, &c. Idem Episcopi, cum consilio duorum de Capitulo, &c. ex fructibus mensæ Episcopalis, & Capituli, & quorumcumque dignitatum, personatum, officiorum, præbendarum, &c. partem aliquam, vel portionem detrabant, & eam portionem sic detractam, nec non beneficia aliquot simplicia, cuiuscumque qualitatis, & dignitatis fuerint, vel etiam præstima, vel præstimoniales portiones nuncupatas, etiam ante vacationem (sine cultus diuini, & illa obtinentium præiudicio) huic

huic Collegio applicabunt, & incorporabunt. Haftenus Sac. Conc.

1 Vnde vt valeat praefata vnio, duo sunt necessariò concurrenda, Primò requiritur, quod Seminarium fuerit actu erectum, & habeat actu scholares, & magistratus, vt censuit Sacra Cògregatio anno 1588. in vna Giennen. his verbis. *Congregatio Concilij censuit, vnionem nullam esse, & inualidam, cum Seminarium non fuerit erectum, iuxta formam Concilij, vt pote, nec magistris, nec scholaribus verè, & actu in eo existentibus.*

Ex iuxta hanc opinionem pluries tenuit Rota Rom. & signanter in eadè Giennen. praestim. 17. April. 1594. coram Illustriss. Blanchetto, & iterum in vna Corduben. praestim. 6. Nouembris 1596. & tandem in alia Corduben. praestimon. 7. Februarij 1591. coram Licet.

2 Quam decisionum ratio est, secundum Gonzalez loco cit. quia Conc. Trid. dicit, quod vniones fiat dicto Seminario, & Collegio, vt in illis verbis, *Huic Collegio applicabunt, & incorporabunt.* Sed sic est, quod ante dictam erectionem non adest Collegium, cui fiat vnio, nec est in rerum natura, liquidam referunt §. 1. ibi, quia haeres, ad quem sermone conferat, in rebus humanis non est, ff. de iure codicill. ergo vnio fieri non potest, & si facta sit, non tenet, quia qualitas sine subiecto adesse non potest. l. 2. de usufruct. l. decem ff. de verb. oblig. l. 1. ff. de usufr. leg. & sufficit huiusmodi qualitatè ab initio fuisse verificatam, quare si semel bene facta vnione Seminarium actu erecto, & habenti scholares, & postea defierint esse scholares in dicto Seminario, nihilominus valeret vnio, ex deductis per Panorm. in c. gratum de postul. prel. num. 12. Cucchus in inst. maiorib. lib. 4. tit. 1. Mandos. de priuileg. ad instar causa 7. n. 44. Azor. inst. moral. lib. 5. c. 22. q. 1. Et ratio est secundum text. in l. cum vxori c. quando dies legati ced. quia sufficit, quod conditio in momento temporis fuerit adimpleta.

3 Secundò principaliter requiritur, quod praefata vnio fiat cum consil. quatuor deputatorum duorum de Capitulo, & duorum de clero, ex decreto eiusdem Conc. loco cit. vt tenuit Rota, Cas. de Grassi. decis. 132. & ita censuit Sacra Cògregatio eiusdem Concilij.

4 *Congregatio censuit vniones factas Seminario, absque consilio eorū quatuor, quos iubet Concilium adhiberi, minime valere; & alia. Non valent, vniones simplicium beneficiorum factae irrequisito deputatorum consilio.* Verum Episcopus non tenetur sequi eorū consilium, vt censuit eadem Sacra Cògregatio his verbis.

Episcopus quatuor deputatos Seminarij debet adhibere in Consilium pro tota temporali administratione praedicti Seminarij, excepta exactione, quae ad solum Episcopum spectat, non tamen tenetur eorum sequi Consilium, & ita tenuit Rota in vna Mediolan. beneficij 5. Iunii 1596.

RESOLVT. CCCXLI.

An parochialis vnita canonicatui, subist formae traditionis à Conc. Trid. circa examen per concursum.

- 1 Parochialis vnita Canonicatui non dicitur amplius parochialis.
- 2 Vna dignitas minus principalis vnita alteri principali remanet suppressa.
- 3 Vnio de beneficio extensua tituli, & tollit omnia vincula.
- 4 Habens Canonicatum, cui est annexa parochialis, debet residere in Canonicatu.
- 5 Ad obtinendum Canonicatum, cui est vnita parochialis, non requiritur aetas viginti quinque annorum.

Respondi, circa hoc constus, praefatam parochialem non subesse dispositioni Conc. Trid. sess. 24. cap. 18. volentis parochiales non esse conferendas

nisi prauio examine per concursum, & motus sui ad ita consulendum ex pluribus.

1 Primò, quia non dicitur amplius parochialis, cū assumat naturam canonicatus, & consequenter eius, cui fuerat vnita, secundum Oldr. in cons. 257. Cassador. in decis. 13. num. 15. super regulis. Vnde secundum Alex. in cons. 20. post num. 4. vol. 1. quem refert Dec. in cons. 36. visis num. 9. beneficium vnitum conuertitur in naturam eius rei, cui fit vnio, & ei accrescit, arg. l. si ex toto ff. de l. 1. & parochialis post vnionem dicitur praedium canonicatus. Gambar. lib. 5. de potest. legati p. 139. Verall. in dec. 349. num. 2. part. 3. & ratio est, quia vnio operatur extinctionem, & suppressionem nominis, & tituli beneficij vniti, ita vt amplius beneficium dici non possit. Cassad. in decis. 2. de vnionibus, & in decis. 13. super regulis. Put. in dec. 6. de vnionib. Verall. in d. dec. 249. part. 3. Rot. diuers. in decis. 758. num. 6. part. 1. & in de eis. 133. part. 2. diuers.

2 Vnde Rota in vna Illerden. pensionis 6. Martij 1595. coram Licet, & iterum in vna Compotellana prioratus 17. Martij 1597. coram eodem tenuit, quod quando vna dignitas minus principalis, vnitur alteri principali, illa minus principalis remanet suppressa, quia vnio de beneficio est extinctiua tituli, tollens omnia vincula Greg. Tholos. in instit. rei beneficiariae c. 20. num. 1. Hinc est, quod beneficium vnitum, nunquam dicitur vacare. Mandos. in reg. de infirmis q. 10. neq. posset permutari Feder. de Senis cons. 195. Rot. in dec. 1. de rer. permut. in antiquiorib. Bisignetti, & in dec. 3. eod. tit. in ant.

Secundò, pro hac eadem opinione facit, quod attenditur tantum qualitas, & natura beneficij principalis, non autem annexi. Glos. in clem. per literas in verb. ecclesias de praebendis, Rota dec. 114. n. 4. p. 2. diu. Nā parochialis vnita canonicatui, assumit naturam, conuentiones, & priuilegia canonicatus, cui annexus Petr. de Perusio in tract. de vnione ecclesiarū c. 2. n. 10. & 19. Nauar. cons. 6. n. 2. de verb. signif. Gonzalez gl. 5. §. 7. n. 2. Nau. cons. 10. n. 2. & 3. de maiestate, & obedientia.

4 Vnde habens canonicatum, cui est vnita parochialis, debet residere in canonicatu, & non in parochiali, c. extirpanda, vbi Abb. & reliq. communiter, de praeb. & ibid. Rebuff. in 4. not. & ita censuit Sac. Cong. secundum Garl. de benef. part. 12. c. 2. num. 23.

5 Tertiò facit pro eadem sententia, quod ad Canonicatum, cui est vnita parochialis, non requiritur aetas vigintiquinque annorum, quae in parochiali requiritur, vt censuit Sacra Cògregatio, secundum Garl. cit. loco. n. 26. Vnde redeundo ad casum propositum, dico quod parochialis vnita canonicatui, non subest dispositioni Sacri Conc. Trid. sess. 24. c. 18. vt consuluisset Sacram Congregationem refert Gonz. gl. 5. §. 7. n. 13.

RESOLVT. CCCXLII.

An citatio Reftoris sit necessaria in vnione faciendā.

- 1 In vnione faciendā, non est vocandus Reftor beneficij, respondetur contrarijs, num. 2. & 3.
- 4 Ampliatur conclusio, & num. 5.
- 6 Limitatur, & num. 7. & 8.

Ex eadem sapius cit. clem. fin. vers. quod si Reftor, de reb. eccl. non alien. firmata est praesens conclusio, scilicet Reftorem beneficij non esse vocandum in vnione faciendā, & ita quoq; voluerunt glos. & ibidem verb. vocatus, Card. q. 1. num. 7. Inn. num. 12. Ancha. n. 5. Abb. pariter num. 5. Vital. n. 8. Rebuff. in reg. de vnionib. gl. 11. Rota diuers. in decis. 133. part. 2. num. 14. Garl. de beneficijs part. 12. cap. 2. num. 24.

Non obstat, quod vnio facta, non vocatis ijs, quorū interest, sit inualida, vt per Pet. de Vbald. in tract. de

VNIO-

vnionibus cap. 5. in princ. Concil. Trid. sess. 7. cap. 6. & Rot. diuers. in dec. 33. par. 1. Henriquez conf. 99. nu. 6. Anchar. conf. 23. num. 6. Bombin. conf. 70. num. 4.

2 Quia respondetur, quod per vnionem nō fit praiudicium Reſtori, nec vllum interesse in eo cōsideratur, cum vnio sortiatur effectū suū post mortem ipsius, cap. cōsulationibus de donationibus. Hoieda par. 2. c. 2. num. 9. & fuit in Rota resolutum in vna Segobien. praeſtimij 24. Octobris 1580. coram Cantuccio.

Nec obſtat Seraph. in dec. 1459. nu. 13. volentis vnionem beneficiorum eſſe inuālidam, ſi fiat abſque cōſenſu poſſeſſorum, quia vltra, quod nihil allegat, hoc dicit per tranſennam.

3 Quam ſuprapoſitam conſolutionē ſic firmatam ampliat Garſ. loco cit. procedere etiā in vnione faciēda per legatū. Gambara de poteſt. legati rubr. 1. lib. 5. & fuiſſe per Rot. reſolutum teſtatur Bellam. in decif. 403.

4 Amplia ſecūdo, vt neque etiā plebs debeat vocari. Bor. in dec. 345. num. 4. quam ampliationem declarā, quod ſi allegaret cauſam rationabilem ne fieret vnio, eſſet audiēda, vt ex Rebuffo, & Hoieda tradit Garcia in eod. cap. 2. nu. 219. nam parochianorum intereſt bonum habere paſtorē, ideo ſunt legitime perſone in cauſa hoc reſpiciēte, Per. de Pern. de vnione c. 2. Alex. de Neuo in cōſ. 48. n. 7. & fuit in Rota reſolutū in vna Gerund. vnionis 20. Martij 1600. corā Sacrato.

5 Amplia tertio, vt neque in vnione faciēda per legatū, ſeu ex commiſſione Papae, vocari debeat Episcopopus, vt tenet Ripa conf. 18. lib. 2. licet contrarium videatur velle Bellam. in dec. 512. & 513. Caput. in decif. 350. num. 1. part. 3.

6 Limita text. in cit. clem. fin. non procedere, quando vnio fieret in monaſterijs Religioſorum, quia in illis debet fieri de eorum cōſenſu, & proinde vocari debet ſecundum Cald. in conſ. ſi. de rebus eccl. non alien.

7 Limita ſecūdo, quando fieret vnio totius eccleſiae alteri eccleſiae, ſed ſi fieret alicuius iuris eccleſiae, ſeu diſmembratio, quia cum requiratur cōſenſus Reſtoris viuētis, debet propterea vocari, ita Rot. in dec. 1. de rebus eccl. non alien. in nouis & in dec. vnica de his quae ſunt à Praelatis. Card. cōſ. 65. in 2. col. poſt mediū.

8 Limita tertio, quando vnio fieret Capitulo de aliqua eccleſia, quia tunc requiritur cōſenſus Reſtoris, ita Oldr. in conſ. 262. in vlt. col. circa fin.

RESOLVT. CCCLXXXIII.

Quae beneficia vniri poſſint per Episcopum virtute Conc. Trident.

- 1 Capitulum Sede vacante non poteſt vnire ſibi quodcumque beneficium.
- 2 Legatus à latere habet facultatem vniri vti Episcopopus.
- 3 Inferioribus Episcopis competit etiā facultas vnendi.
- 4 Episcopopus non poteſt omnia beneficia ſuae Dioceſis vnire.
- 5 Vnio fieri non poteſt ad vitam, neque ad tempus.
- 6 Parochialis Eccleſia in ſimplex beneficium conuerſi non poteſt.
- 7 Ordinarius non poteſt diſmembrare beneficia curata.

IN ſeſſione 23. c. 5. haec ſunt. Poſſunt Episcopopi, etiā tamquam Apoſtolicae Sedes delegati, iuxta formam iuris, ſine tamen praiudicio obtinentium, facere vniones perpetuas quarumcumque eccleſiarum parochialium, & baptiſmalium, & aliorum beneficiorum curatorum, vel non curatorum, cum curatis, propter earum paupertatem, & in ceteris caſibus à iure permiſſis etiā ſi dicta eccleſia vel beneficia eſſent generaliter, vel ſpecialiter reſeruata, aut qualitercumque afflicta. Concordat text. in c. ſicut vnire de exceſſ. prael. cap. ſi autem de relig. domib. Rota in decif. 1. & 2. de off. legat. in nouis. Rota diuerſ. decif. 133. num. 20. part. 2. quam facultatem,

competere etiā Vicario voluit Mohed. dec. 3. de off. Vic. Gabr. conf. 200. num. 3. vol. 1. quod intelligi dūmodo ad hoc habeat ſpeciale mandatum Pariſ. conf. 40. vol. 4. Rebuff. in praxi tit. de vnionib. nu. 37. Sbroz. de Vic. Epif. lib. 2. q. 115.

Amplia ſecūdo, huiusmodi facultatem concedi quoque Capitulo Sede vacante, ſecundum Rebuff. de vnion. num. 36. Azor. inſtit. moral. part. 2. lib. 2. cap. 28. & alios citatos per Garſiam part. 12. cap. 2. num. 67. Licet non poſſit Capitulum Sede vacante ſibi vnire, vt cenſuit Sac. Cong. Concil. ſuper cap. 15. ſeſſ. 24. de reformat. his verbis. *Capitulum Sede vacante non poteſt ſupprimere quodcumque beneficium, & ſibi vnire.*

Amplia tertio procedere in Legato à latere, quia, cū in ſua prouincia ſit maior Epifcopo, poterit in ſua prouincia vniones facere, quemadmodum Epifcopus in ſua Dioceſi. Villadieg. de legat. q. 9. num. 82. Azor. part. 2. lib. 5. cap. 29. queſt. 14. Rota decif. 459. in antiq. & dec. 1. & 2. de off. leg. in nouis Panor. in c. fin. de confirm. vtili, vel inutili, & in c. ſicut vnire, num. 3. & 6. de exceſſ. prael. & fuit in Rot. Rom. reſolutum, teſte Bellam. decif. 512.

3 Amplia tertio, ſecundum Bellam. in tract. de perm. benefic. p. 1. q. 2. nu. 9. vt poſſint etiā inferiores Epifcopi facere vniones, exiſtente conſuetudine praſcripta: & ita cenſuit Sac. Cong. ſupra d. c. 5. ſeſſ. 21. his verbis. *Cenſuit Congregatio dignitati curata poſſe vniri aliam dignitatem ex cauſa paupertatis, iuxta hoc decretum, & ſel. 24. cap. 13. Eamque vnionem facere poſſe Abbatem ſi ſibi hanc facultatem vnendi legitime praſcripſit, aut ex priuilegio in eccleſia ſibi pleno iure ſubiecta, iuriſdictionem, quaſi Episcopalem habet in omnibus, & per omnia, alioquin vnionem faciendam eſſe per Episcopum conſenſu ipſius Abbatis, & Capituli.*

4 Limita nunc primò, vt non poſſit Epifcopus virtute praſatae facultatis ſibi conceſſae, omnia beneficia ſuae Dioceſis vnire Oldrad. conf. 262. num. 2. Cacher. cōſ. 154. num. 6. Artaman. conf. 60. nu. 5. & 9. & ſecundum Garſ. cit. loco §. 1. num. 63. Ita declarauit Sac. Cōgreg. Conc. ſuper c. 18. ſeſſ. 23. per haec verba. *Concilium non decernit vt omnia beneficia ſimpliciter vniantur Seminario, ſed aliquot, ideo vnio facta omnium beneficiorum non valet, vt alias decreuit Congregatio.*

5 Limita ſecūdo, vt nō poſſit facere vniones ad tempus, ſeu ad vita Madoſ. reg. 12. q. 6. Azor. d. lib. 6. c. 28. q. 17. Zerula in praxi Epif. in verb. vnio §. 7. part. 1.

Limita tertio in terminis Conc. Trid. cap. 9. ſeſſ. 25. uerſic. in ſuper, ubi prohibetur Episcopum beneficia libera vnire beneficijs, uel hoſpitalibus iuriſpatronatus.

Limita quartò in terminis eiſdem Concilij ſeſſ. 23. c. 18. de reform. & ſeſſ. 24. de reform. cap. 15. ad beneficia ſimplicia, ut eadem Sac. Cong. cenſuit. ſi dictum decretum cap. 15. non comprehendere dignitates.

Limita quinto in terminis Concilij cap. 9. ſeſſ. 14. de reform. ubi Epifcopo non poteſt beneficia vnus dioceſis vnire beneficijs, ſeu locis alterius dioceſis.

Limita ſextò in terminis Conc. ſeſſ. 24. cap. 13. de reform. ubi prohibetur vnio beneficiorum curatorū fieri monaſterijs, dignitatibus, prebendis, ſeu alijs beneficijs ſimplicibus, & cenſuit Sacra Congr. per haec verba, Non ſolum vnio parochialis eſt prohibita, ſed etiā aliqua pars fructuum earum vniri non poteſt.

Limita ſeptimò in terminis Conc. c. 16. ſeſſ. 25. de reform. ubi beneficia curata in ſimplicia conuerſi non poſſunt, & ita pluries declaraffe. Sac. Congreg. reſert Garſ. loco cit. num. 87. per haec verba.

6 Prima, parochiales eccleſiae in ſimplex beneficium conuerſi non poſſunt, quod intelligendum etiā in aliqua parte fructuum ipſius parochialis.

7 Secunda, nec Ordinarius diſmembrare poteſt beneficia curata, ac vnire beneficijs ſimplicibus.

Ter.

Tertia, ibi non conuertantur etiam pro parte, uidelicet ex parte etiam minori fructuum parochialis constituere beneficium simplex.

Quarta, non poterit Ordinarius separare ab ecclesijs parochialibus beneficia simplicia, siue oratoria, si illis unita essent, etiam si illis separatis parochiales non egeant.

PRAXIS DISTRIBUTIONVM Quotiadianarum.

RESOLVT. CCCXCIV.

De consuetudine cuiusdam Capituli permittentis
Canonicis absentibus per 15. dies percipere
distributiones quotiadianas.

1 *Facti species.*

2 *Capitulum quod possit vigore consuetudinis permittere canonicis absentibus per spatium 15. dierum percipere distributiones quotiadianas, probatur ex tribus num. 2. 3. & 4.*

5 *Contrarium est verius, quod probatur ex tribus alijs, de quibus num. 6. 7. & 8.*

1 **V**it à me quaesitum, si esset iuri consona consuetudo cuiusdam Capituli Ecclesiae Metropolitanae, permittentis canonicis absentibus distributiones quotiadianas percipere per spatium praefati temporis scilicet 15. dierum: & pro parte affirmatiua, dubitandi occasionem praebat, quod cum quilibet sit moderator, & arbiter rei suae in re mandata C. mandati, & iniquum sit, liberis hominibus rerum suarum administrationem tollere, non vsque ff. si quis à parente fuerit manumissus, & iustum est unicuique suum committere, l. nemo exterius C. de iudicis, propterea videbatur, quod si omnes canonici permitterent absentibus per spatium alicuius temporis percipere distributiones quotiadianas, quod posset, ob id praesertim, quod est ius eis competens, uti singulis arg. tex. in l. per fundum ff. de seruit. rustic. praediorum.

5 *Ceterum supra dictis minime suffragantibus, contrarium est de iure verius, ut patet aperte ex pluribus.*

6 *Primò, quia regulariter distributiones quotiadianae non nisi diuinis interessentibus dari solent c. vnico de cler. nò resid. in 6. Vnde absentibus potenti distributiones obstat exceptio non residentiae, ut per Abb. & Anan. in c. conquerente n. 4. de cler. non resid. & in c. licet in 4. not. de praebend. Gemin. consil. 85. num. 18. Conc. Trid. sess. 24. c. 12. §. praeterea, & fuit pluries per Rotam resolutum, & signanter in vna Cartaginen. fructuum 29. Maij 1595. coram Illustrissimo Seraphino, ut patet in eius dec. 1531. p. 2. & iterum in vna Caurien. fructuum 13. Martij 1592. coram Orano: hinc fuit resolutum in vna Baren. emolumentorum 19. Iunij 1595. coram eodem Seraphino canonicis absentibus non esse concedendum mandatum de manutendo in percipiendis distributionibus quotiadianis.*

7 *Secundò quia non poterunt canonici retinere aut remittere, nam lex prohibet illis receptionem, prout declarat Gemin. in d. c. vnico §. si qui verò, col. fin. in verbo suas num. 10. & quod consensus canonicorum non possit facere, ut qui non interfuit diuinis, habeat distributiones quotiadianas. concludit quoque Meocho. de arbit. casu 469. nu. 6. in addit. vbi etiam dicit, quod neque statuto, aut l. hoc potest constitui, Nauarr. de horis canonicis c. 5. num. 20. & c. 41. nu. 63. Gonzalez*

lib. 1. diuers. iur. argum. c. 9. vbi quod nulla via possunt canonici donare distributiones quotiadianas, aut de illis gratiam facere absentibus, sequitur quoque Gratian. (licet cum quadam moderatione) lib. 1. disceptationum forensium c. 166. nu. 36.

8 *Tertiò, quia secundum quod iudicauit Rota Romana in vna Hispalen. distributionum 2. Maij 1603. coram Coccino, neque totum Capitulum, ut in casu nostro per consuetudinem posset concedere, quod absens lucretur distributiones quotiadianas, etiam si per momentum temporis, durauerit absentia, pro ut declarasse quoque Sac. Congreg. testatur Gratian. cit. c. 166. num. 31.*

RESOLVT. CCCXCV.

Casus in quibus canonici non lucentur distribu-
tiones quotiadianas.

1 *Regula est distributiones quotiadianas debere tantum praesentibus, & diuinis officijs interessentibus. Ampliatur regula num. 2. 3. 4. 6. 7. 8. 9. & 10.*

5 *Subampliatur tertia ampliatio, ut scilicet absens percipiendo distributiones quotiadianas, illas non faciat suas in foro conscientiae.*

1 **S**it pro huius quaestio dilucidatione regula, quod distributiones quotiadianae non nisi praesentibus, & interessentibus statim horis, quibus diuina celebratur, dari debent, c. vnico de cler. nò resid. in 6. Conc. Trid. citat. sess. cap. 12. vers. distributiones vero.

2 *Amplia primò, ut nec sufficiat adesse in ecclesia dum diuina peraguntur, sed oportet esse praesentem in choro, vnde non excusaretur canonicus quamuis amittat distributiones quotiadianas, etiam si adesset in ecclesia Missam celebrans priuatim extra chorum eo tempore, quo Horae canonicales decantantur, secundum Gonzalez super reg. 8. §. 7. procem. num. 181. Thef. fori eccles. cap. 13. num. 6. Pialeg. in prax Episcopi fol. 129. num. 8. Galet. in sua margarita casuum conscient. fol. 81. Henriquez conf. 22. & ita declarauit Sacra Congregatio per haec verba, videlicet.*

Qui tempore quo cantatur vna Hora in choro, Missam celebrat in eadem ecclesia ex deuotione, vel obligatione, non dicitur interfuisse illi Horae, nec illius distributiones accipere potest, si verò insus fuerit à superiore, ut celebraret, tunc reciperet, superior tamen debet cauere à tali insusione.

3 *Amplia secundò, ut neque excusetur canonicus, quominus distributiones amittat, si associauerit Praelatum audientem Missam in alia ecclesia eo tempore, quo Horae decantantur, Gonzalez loco citato nu. 183. Aram. conf. 91. num. 3. & seq. & Pialeg. loco cit. & ita declarauit Sac. Congregatio per haec verba.*

Non possunt canonici, videlicet duo, aut plures associantes eorum Praelatum, quandoque volentem audire Missam non in Cathedrali, sed in alia ecclesia ciuitatis participes fieri distributionum quotiadianarum, quae non nisi praesentibus dantur.

4 *Amplia tertiò, ut in casibus, in quibus distributiones quotiadianae in absentia non percipiuntur, non possint per capitulum remitti, aut donari ipsi absenti Rota in vna Hispalen. distributionum 2. Maij 1603. coram Coccino, ut refert Gratian. lib. 1. disceptationum forens. cap. 166. num. 31.*

5 *Subamplia quod absens illas sic accipiens, non faceret suas in foro conscientiae, quod intelligas etiam de distributionibus, quae currunt in illis tribus mensibus a Concilio concessis, d. cap. 12. vers. praeterea, non obstante consuetudine contraria, ut declarauit Sacra Congregatio, secundum Galet. loco cit. num. 5.*

6 *Amplia quarto, ut neque debeatur interessentibus per modicum tempus, quia omnibus Horis interesse tenentur,*